

॥ शिवापराधम्मापणं श्लोकम् ॥

आदौ करमप्रसङ्गात्कलयति कलुषं मातृकुम्भो स्थितं मां
विणमूत्रामेधमधे कथयति नितरां जाठरो जातवेदाः ।

यद्यद्वै तत्र दुःखं वयथयति नितरां शकते केन वक्तुं
क्वन्तुवेया मेपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शब्दो ॥ १॥

बाल्ये दुःखातिरेको मललूलितवपुः स्तन्यापाने पिपासा
नो शक्तुश्चेन्द्रियेभ्यो भवगुणजनिताः जन्तुवो मां तुदन्ति ।

नानारोगादिदुःखाद्दुदनपरवशः शङ्करं न स्मरामि
क्वन्तुवेया मेपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शब्दो ॥ २॥

प्रोद्योहं योवनस्थे विषयविषयैः पञ्चभिरमरमसक्तौ
दष्टौ नष्टौ विषेकः सूतधनयुवतिस्त्रादुसोख्ये निषण्णः ।

शैवीचिन्ताविहीनं मम हृदयमहो मानगराधिकात्
क्वन्तुवेया मेपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शब्दो ॥ ३॥

वारधके चन्द्रियाणां विगतगतिमतिश्चाधिदेवादितापैः
पापै रोगैरिषयो गैस्तुवनवसितवपुः प्रोद्योहीनं च दीनम् ।

मिथ्यामोहाभिलाषैरभ्रमति मम मनो धुरजटेरध्यानशून्यं
क्वन्तुवेया मेपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शब्दो ॥ ४॥

नो शक्यं स्मरतकरम प्रतिपदगहनप्रतयायाकुलाख्यं
श्रोते वारता कथं मे दिवजकुलविहिते ब्रह्ममारेगसुसारे ।

ज्जातो धरेमा विचारैः श्रवणमननयोः किं निदिध्यासितवयं
क्वन्तुवेया मेपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शब्दो ॥ ५॥

स्नात्वा प्रत्यूषकाले स्नपनविधिबिधौ नाहृतं गाङ्गतोयं
पुजारथं वा कदाचिद्वहतरगहनात्खण्डविल्लीदलानि ।

नानीता पद्ममाला सरसि विकसिता गङ्गधूपैः त्वदरथं
क्वन्तुवेया मेपराधः शिव शिव शिव भो श्री महादेव शब्दो ॥ ६॥

দুগৈধরমধৰাজুতৈৰদধিসিতসহিতৈঃ স্পাপিতং নৈৰ লিঙ্গং
নো লিপ্তং চন্দনাদৈঃ কনকৰিৰচিতৈঃ পূজিতং ন প্ৰসুনৈঃ ।
ধূপৈঃ কৰপুৰদীপৈৰিৰিধিৰসযুতৈৰৈনৰ ভক্ষ্যোপহাৰৈঃ
ক্ষন্তুৰেযা মেপৰাধঃ শিৰ শিৰ শিৰ ভো শ্ৰী মহাদেৰ শস্ত্ৰে ॥ ৭॥

ধ্যাত্বা চিত্তে শিৰাখ্যং প্ৰচুৰতৰধনং নৈৰ দত্তং দ্বিৰজেভ্যো
হৰযং তে লক্ষসঙৈখ্যৰহুতৰহৰদনে নাৰিপতং বীজমনৈত্ৰেঃ ।
নো তপ্তং গাঙ্গাতীৰে বৰতজননিযমৈঃ ৰুদ্ৰজাপৈৰন ৰেদৈঃ
ক্ষন্তুৰেযা মেপৰাধঃ শিৰ শিৰ শিৰ ভো শ্ৰী মহাদেৰ শস্ত্ৰে ॥ ৮॥

স্থিত্বা স্থানে সৰোজে প্ৰণবমযমৰুক্কুৰুকে (কুণ্ডলে) সুক্ষমমাৰেগ
শান্তে স্বান্তে প্ৰলীনে প্ৰকটিতৰিভৰে জ্যোতিৰূপেপৰাখ্যে ।
লিঙ্গপ্ৰেত্বে ব্ৰহ্মৰাক্ষে সকলতনুগতং শঙকৰং ন স্মৰামি
ক্ষন্তুৰেযা মেপৰাধঃ শিৰ শিৰ শিৰ ভো শ্ৰী মহাদেৰ শস্ত্ৰে ॥ ৯॥

নগ্নো নিঃসঙ্গশুদ্ধস্মিত্ৰগুণৰিৰহিতো ধৰস্তুমোহান্ধকাৰো
নাসাগ্ৰে ন্যস্তদৃষ্টিৰিৰদিতভৰগুণো নৈৰ দৃষ্টঃ কদাচিৎ ।
উন্মন্যাবস্থয়া ত্বাং বিগতকলিমলং শঙকৰং ন স্মৰামি
ক্ষন্তুৰেযা মেপৰাধঃ শিৰ শিৰ শিৰ ভো শ্ৰী মহাদেৰ শস্ত্ৰে ॥ ১০॥

চন্দ্রোদভাসিতশেখরে স্মৰহরে গঙ্গাধরে শঙকরে
সৰৈপৰভূষিতকণ্ঠকরণযুগলে (বিৰরে) নেত্রোত্থৰৈশ্বানরে ।
দন্তিঅৰক্কুতসুন্দৰাম্বৰধরে ত্ৰৈলোক্যসারে হরে
মোক্ষাৰথং কুৰু চিত্তবৃত্তিমচলামন্যৈস্তু কিং কৰমভিঃ ॥ ১১॥

কিং ৰানেন ধনেন ৰাজিকৰিভিঃ প্ৰাপ্তেন ৰাজেন কিং
কিং বা পুত্ৰকলত্ৰমিত্ৰপশুভিৰেদহেন গেহেন কিম্ ।
ত্ৰাতৈবততক্ষণভঙ্গুৰং সপদি রে ত্যাজ্যং মনো দূৰতঃ
স্বাত্মাৰথং গুৰুৰাকাতো ভজ মন শ্ৰীপাৰবতীৰল্লভম্ ॥ ১২॥

আয়ুৰনশ্যতি পশ্যতাং প্ৰতিদিনং যাতি ক্ষয়ং যৌবনং

প্রত্যাযান্তি গতাঃ পুনরন দিবসাঃ কালো জগদভক্ষকঃ ।
লক্ষ্মীস্তোত্রয়তরঙ্গভঙ্গচপলা বিদ্যুচ্চলং জীৰিতং
তস্মাত্তবাং (মাং) শরণাগতং শরণদ ত্বং রক্ষ রক্ষাধুনা ॥ ১৩॥

বন্দে দেবমুমাপতিং সুরগুরুং বন্দে জগত্কারণং
বন্দে পন্নগভূষণং মৃগধরং বন্দে পশুনাং পতিম্ ।
বন্দে সুর্যশশাঙ্ককবহিননয়নং বন্দে মুকুন্দপ্রিয়ং
বন্দে ভক্তজনাশ্রয়ং চ বরদং বন্দে শিবং শঙ্করম্ ॥১৪॥

গাত্রং ভস্মসিতং চ হসিতং হস্তে কপালং সিতং
খট্বাঙ্গং চ সিতং সিতশ্চ বৃষভঃ করেণ সিতে কুণ্ডলে ।
গঙ্গাফেনসিতা জটা পশুপতেশ্চন্দ্রঃ সিতো মুরধনি
সোযং সরবসিতো দদাতু বিভবং পাপক্ষয়ং সরবদা ॥ ১৫॥

করচরণকৃতং বাক্কাযজং করমজং বা
শ্রবণনয়নজং বা মানসং বাপরাধম্ ।
বিহিতমবিহিতং বা সরবমেততক্ষমস্ব
শিব শিব করুণাবেধ শ্রী মহাদেব শঙ্কো ॥ ১৬॥

॥ ইতি শ্রীমদ্ শঙ্করাচার্যকৃত শিবাপরাধক্ষমাপণ স্তোত্রং সম্পূরণম্ ॥